

Tehnici de programare

Documentatie: TEMA 1

Ardeleanu Madalin-Florin

An academic: 2018 - 2019

Cuprins

- 1. Obiectivul temei
- 2. Analiza problemei, modelare, scenarii, cazuri de utilizare
- 3. Proiectare (diagrame UML, structure de date, proiectare clase, interfete, relatii, packages, algoritmi, interfata utilizator)
- 4. Implementare si testare
- 5. Cazuri de testare
- 6. Concluzii, ce s-a invatat din tema, dezvoltari ulterioare

1. Objectivul temei

Enunt: Propuneti, proiectati si implementati un sistem de procesare a polinoamelor de o singura variabila cu coeficienti intregi.

Aceasta tema are ca obiectiv crearea unui calculator de polinoame. La fel ca si calculatorul de buzunar, calculatorul sistemului de operare pe care il folositi sau orice alt tip de calculator existent, acesta trebuie sa implementeze operatii precum, adunarea, scaderea, inmultirea, impartirea a doua polinoame, precum si derivarea unuia si integrarea lui. La fel ca si orice sistem de calcul si acesta are date de intrare si data de iesire date de rezultatul calculelor.

Imi propun sa implementez un calculator cat mai functional, usor de inteles si util pentru orice tip de utilizator.

2. Analiza problemei, modelare, scenarii, cazuri de utilizare

Principile de baza sunt:

Abstractizarea – Este posibilitatea ca un program să separe unele aspecte ale informației pe care o manipulează, adică posibilitatea de a se concentra asupra esențialului. Fiecare obiect în sistem are rolul unui "actor" abstract, care poate executa acțiuni, își poate modifica și comunica starea și poate comunica cu alte obiecte din sistem fără a dezvălui cum au fost implementate acele facilitați. Procesele, funcțiile sau metodele pot fi de asemenea abstracte, și în acest caz sunt necesare o varietate de tehnici pentru a extinde abstractizarea:

Încapsularea – numită și ascunderea de informații: Asigură faptul că obiectele nu pot schimba starea internă a altor obiecte în mod direct (ci doar prin metode puse la dispoziție de obiectul respectiv); doar metodele proprii ale obiectului pot accesa starea acestuia. Fiecare tip de obiect expune o interfață pentru celelalte obiecte care specifică modul cum acele obiecte pot interacționa cu el. Polimorfismul – Este abilitatea de a procesa obiectele în mod diferit, în funcție de tipul sau de clasa lor. Mai exact, este abilitatea de a redefini metode pentru clasele derivate. De exemplu pentru o clasă Figura putem defini o metodă arie. Dacă Cerc, Dreptunghi, etc. ce vor extinde clasa Figura, acestea pot redefini metoda arie. Moștenirea – Organizează și facilitează polimorfismul și încapsularea, permițând definirea și crearea unor clase specializate plecând de la clase (generale) deja definite - acestea pot împărtăși (și extinde) comportamentul lor, fără a fi nevoie de a-l redefini. Aceasta se face de obicei prin gruparea obiectelor în clase și prin definirea de clase ca extinderi ale unor clase existente. Conceptul de moștenire permite construirea unor clase noi, care păstrează caracteristicile și comportarea, deci datele și funcțiile membru, de la una sau mai multe clase definite anterior, numite clase de bază, fiind posibilă redefinirea sau adăugarea unor date și funcții noi. Se utilizează ideea: "Anumite obiecte sunt similare, dar în același timp

diferite". O clasă moștenitoare a uneia sau mai multor clase de bază se numește clasă derivată. Esența moștenirii constă în posibilitatea refolosirii lucrurilor care funcționează.

Pentru realizarea acestei teme avem nevoie de cumularea cunostintelor anterioare de java dar si de cunostiinte din matematica.

Calculatorul care trebuie implementat trebuie sa aiba coeficienti intregi. Aceasta constrangere ne poate pune problem la operatiile de impartire si integrare. La impartire, pentru calcularea catului avem nevoie sa impartim doi cate doi intregi care de cele mai multe ori ne vor da un numar real. La integrare coeficientul va fi dat de vechiul coeficient care e un numar intreg, si vechea putere care e tot un intreg. La fel ca la impartire este probabil sa obtinem un numar real pentru noul coeficient. Din aceste cauze la cele doua operatii de mai sus mentionate putem avea erori deoarece numarul real rezultat va fi "salvat" ca si partea lui intreaga. Pentru celelalte operatii constrangerea nu ne pune nici un fel de problema.

Pentru a se putea implementa problema trebuie sa vedem de ce date avem nevoie, cum vrem sa primim datele de intrare, cum salvam polinoamele, cum le creem o structura in interiorul softului cu care putem sa le manavram usor pentru operatiile cerute, cum efectuam operatiile pentru a utiliza functii cat mai usoare si mai putin spatiu pentru stocare. Totodata trebuie sa cream o interfata cat mai practica si usor de folosit.

Pentru a efectua oricare din operatiile dorite, avem nevoie de date precum coeficientul si gradul fiecarui monom din polinom. Pentru aceasta am ales sa folosim introducerea polinoamelor ca si stringuri de tipul("2x^3-5x^1-3x^0"). Am ales aceasta metoda pentru ca utilizatorul vede exact coeficientul si gradul pentru fiecare monom si pentru ca e metoda clasica de reprezentare a oricarui polinom. Gradul polinomului este calculat imediat dupa aceea, deoarece este necesar pentru alocarea acestuia.

Pentru rezolvarea acestei probleme trebuie sa luam in considerare procesarea polinoamelor(parsarea stringului), modelarea fiecarei operatii si afisarea rezultatului dorit.

3. Proiectare (diagrame UML, structure de date, proiectare clase, interfete, relatii, packages, algoritmi, interfata utilizator)

In realizarea problemei am decis ca am nevoie de 7 clase: Polinom, Monom, MonomIntreg, MonomReal, Test, IllegalInputException si Junit.

In clasa Polinom folosesc o lista de monoame care sunt alcatuite dintr-un coeficient si o putere. Folosesc un constructor cu un parametru (int grad), pentru ca sa aloc spatiu maxim necesar fiecarui polinom. In aceasta clasa am metode precum adaugareMonom(Monom m) ce adauga monomul m in polinom pe pozitia puterii stocate in monom, afisPolinomIntreg() ce afiseaza polinomul rezultat ce are coeficientii intregi, afisPolinomReal() ce afiseaza polinomul rezultat ce are coficientii reali, invers(int nr) ce ne ajuta pentru calcularea unor puteri din stringul pe care il introducem: de exemplu daca introduce x^20, trebuie sa salvam puterea ca vin 20, nu doar prima cifra, crearePolinom(String polinom, int grad), ce primeste polinomul sub forma de string si gradul maxim al acestuia si memoreaza in memorie un polinom format din monoame, adunare(Polinom a, int grad) ce aduna 2 polinoame, pe cel ce apeleaza si polinomul a, gradul alocat pentru polinomul rezultat trebuie sa fie egal cu maximul dintre gradele celor 2 polinoame, scadere(Polinom a, int grad) ce scade 2 polinoame, pe cel ce apeleaza si polinomul a, gradul alocat pentru polinomul rezultat trebuie sa fie egal cu maximul dintre gradele celor 2 polinoame, coefMaxim(int putere) returneaza coeficientul corespunzator puterii putere sub forma unui double, inmultirePolinom(Polinom a,int gradMaxProdus) ce returneaza un polinom ce este calculat ca produs dintre polinomul ce apeleaza functia si polinomul a, gradul polinomului rezultat trebuie sa fie egal cu gradul primului polinom + gradul celui de-al doilea polinom + 1, derivarePolinom(int grad) ce returneaza polinomul derivat corespunzator polinomului ce apeleaza functia, derivarea are loc astfel: noul coeficient este format din coeficientul respectiv * puterea, iar puterea scade cu o unitate, impartireaPolinom(Polinom a, gradPolinom1, gradPolinom2) nu returneaza nimic, in interiorul functiei sunt calculatea polinoamele corespunzatoare catului si restului urmand sa fie afisate, se dau ca parametrii si gradele corespunzatoare fiecarui polinom pentru o buna alocare a spatiului pentru monoame si nu in cele din urma avem metoda integrarePolinom(grad+1) ce returneaza polinomul integrat corespunzator polinomul ce apeleaza metoda, se primeste ca parametru un grad folosit pentru alocare, gradul trebuie sa creasca cu o unitate la operatia de integrare.

In Clasa Test ne creem interfata, si transmitem fiecare cerinta a utilizatorului catre soft. Utilizatorului i se prezinta o interfata usor de utilizat si in care isi poate implementa operatiile dorite. Interfata este formata din 5 TextField-uri, 6 butoane pentru fiecare operatie, si cateva JLabel-uri care il ajuta sa introduca date. Rezultatul operatiilor este afisat in un JLabel.

Aprope la fiecare operatie am ales sa salvam rezultatul in un nou polinom rezultat pentru a mai putea efectua si alte operatii cu polinoamele de intrare.

Algoritmii folositi la implementarea operatiilor:

- a)Pentru operatia de adunare se aloca spatiu Polinomului rezultat, in functie de gradul polinomului de intrare mai mare. Pe pozitiile polinomului rezultat pana la gradul polinomului mai mic efectuam suma intre coeficientii de acelasi grad, iar pe restul pozitiilor copiem in rezultat coeficientii polinomul care nu a fost parcurs.
- b)Pentru operatia de scadere se aloca spatiu Polinomului rezultat, in functie de gradul polinomului de intrare mai mare. Pe pozitiile polinomului rezultat pana la gradul polinomului mai mic efectuam diferenta intre coeficientii de acelasi grad, iar pe restul pozitiilor copiem in rezultat coeficientii polinomului care nu a fost parcurs.
- c)Pentru operatia de inmultire se aloca spatiu Polinomului rezultat, grad dat de suma gradelor polinoamelor de intrare. Fiecare coeficient este dat de produsul coeficientilor de acelasi grad adunat la vechiul coeficient de pe acea pozitie.
- d)Pentru operatia de impartire utilizam un polinom auxiliar. Operatia de impartire se efectueaza in x pasi unde x= gradA-gradB. In polinomul rest salvam polinomul rezultat dupa fiecare scadere din deimpartit a polinomul impartitor cu polinomul cat.
- e)La operatie de derivare mutam toti coeficientii cu o pozitie in urma si ii inmultim cu vechea pozitie(grad).
- f)La operatie de integrare mutam toti coeficientii cu o pozitie inainte de la gradul cel mai mare la cel mai mic si ii impartim la noua pozitie(noul grad).

In clasa Junit ne tastam programul daca functioneaza prin folosirea unor asertiuni.

Alte clase care sunt utilizate în rezolvarea acestei probleme sunt: JButton: care este o punere în aplicare a in cazul in care este apasat buton. JLabel: cu aceasta clasa aveţi posibilitatea să afişaţi textul sub forma neselectabila si imagini JTextField: este o componentă uşor de folosit care permite editarea unei singure linii de text. JPanel: reprezinta fereastra principala in care se adauga celelalte elemente precum JButton, JLabel, JTextField.

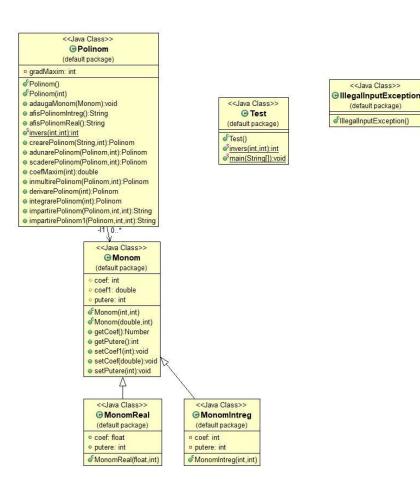
<<Java Class>>

GJunit

(default package)

√Sunit()

Digrama UML:

4.Implementare

Metodele din Clasa Operatii:

- adunarePolinom
- ① public Polinom adunarePolinom(Polinom a, int gradMaxim)

Polinomul rezultat va avea gradul polinomului mai mare. Pana la gradul polinomului mai mic facem adunarea. Dupa ce am trecut de gradului mai mic in polinomul rezultat punem pe urmatoarele grade coeficientii corespunzatori polinomului de grad mai mare.

- scaderePolinom
- ① public Polinom scaderePolinom(Polinom a, int gradMaxim)
- afisPolinomIntreg() sau -afisPolinomReal()
- ① public void afisPolinomIntreg() sau public void afisPolinomReal()

Functia de afisare a polinomului sub forma -coef-X-^-exp. In cazul in care toti coeficientii rezultatului sunt 0 nu afisam nimic(corespunzator valorii 0).

- derivarePolinom

① public Polinom deriveazaPolinom(grad)

La operatie de derivare mutam toti coeficientii cu o pozitie in urma si ii inmultim cu vechea pozitie(grad).

- impartirePolinom

① public Polinom impartirePolinom(Polinom a, gradPolinom1,gradPolinom2)

Pentru operatia de impartire utilizam trei polinoame auxiliare.

In 2 dintre ele se vor retine catul si restul ce vor fi afisate la final.

Operatia de impartire se efectueaza in x pasii unde x= gradA-gradB. In polinomul rest salvam polinomul deimpartit. La fiecare pas in polinomul rezultat punem gradul catului si coeficientul dat de

catul coeficientului rest pe coeficientul de grad maxim al impartitorului. Polinomul rezultat va fi salvat in un nou polinom cat care va fi inmultit cu impartitorul si adunat la rest. Astfel obtinem noul rest si continuam impartirea. Restul impartiri il calculam ca fiind impartitorul inmultit cu catul, adunat la polinomul deimpartit.

- inmultirePolinom

public Polinom inmultirePolinom(Polinom a, gradProduxMax)

Pe pozitia i+j care e gradul lui A + gradul lui B punem rezultaul inumultirii celor 2 coeficienti + vechiul rezultat de pe acea pozitie.

-integrarePolinom

① public Polinom integreaza(Polinom a)

Mutam toti coeficientii pe un grad mai mare si noi coeficienti vor fi catul lor cu gradul nou.

5. Cazuri de testare

In continuare vom prezenta cateva cazuri pentru a ne asigura ca softul functioneaza correct. Pentru operatia de **adunare** cu datele urmatoare:

pol1= $3x^3-5x^2-7x^1+12x^0$

pol2= 2x^2-2x^1+4x^0

🖺 Calculator polinoame	– 🗆 X
Adunare	Scadere
Inmultire	Impartire
Derivare	Integrare
Polinom 1:	3x^3-5x^2-7x^1+12x^0
Polinom 2:	2x^2-2x^1+4x^0
Rezultat:	+3x^3-3x^2-9x^1+16x^0
Catul:	Afisare rezultat operatie
Restul:	Afisare rezultat operatie

Pentru operatia de **scadere** cu datele urmatoare: pol $2=7x^5+3x^3-4x^2-7x^1+2x^0$ pol $2=2x^3-8x^1+1x^0$

🖺 Calculator polinoame	– 🗆 X
Adunare	Scadere
Inmultire	Impartire
Derivare	Integrare
Polinom 1:	7x^5+3x^3-4x^2-7x^1+2x^0
Polinom 2:	2x^3-8x^1+1x^0
(Rezultat:	+7x^5+1x^3-4x^2+1x^1+1x^0
Catul:	Afisare rezultat operatie
Restul:	Afisare rezultat operatie

Pentru operatia de **inmultire** cu datele urmatoare: pol $1=7x^1+2x^0$ pol $2=4x^4-2x^3-8x^1+1x^0$

🙆 Calculator polinoame	– 🗆 X
Adunare	Scadere
Inmultire	Impartire
Derivare	Integrare
Polinom 1:	7x^1+2x^0
Polinom 2:	4x^4-2x^3-8x^1+1x^0
Rezultat:	+28x^5-6x^4-4x^3-56x^2-9x^1+2x^0
Catul:	Afisare rezultat operatie
Restul:	Afisare rezultat operatie

Pentru operatia de **impartire** cu datele urmatoare:

pol1= $1x^3+1x^0$

pol2= 1x^1+1x^0

🖺 Calculator polinoame	– 🗆 X
Adunare	Scadere
Inmultire	Impartire
Derivare	Integrare
Polinom 1:	1x^3+1x^0
Polinom 2:	1x^1-1x^0
Rezultat:	Afisare rezultat operatie
Catul:	+1x^2+1x^1+1x^0
Restul:	+2x^0

Pentru operatia de **derivare** cu datele urmatoare: pol1= 6x^4-3x^3+9x^2-1x^1+1x^0

	×
Adunare	Scadere
Inmultire	Impartire
Derivare	Integrare
Polinom 1:	6x^4-3x^3+9x^2-1x^1+1x^0
Polinom 2:	Introdu al doilea polinom
Rezultat:	+24x^3-9x^2+18x^1-1x^0
Catul:	Afisare rezultat operatie
Restul:	Afisare rezultat operatie

Pentru operatia de **integrare** cu datele urmatoare:

pol1= $24x^11-27x^8+7x^6-8x^3+1x^0$

Adunare	Scadere
Inmultire	Impartire
Derivare	Integrare
Polinom 1:	24x^11-27x^8+7x^6-8x^3+1x^0
Polinom 2:	Introdu al doilea polinom
Rezultat:	+2x^12-3x^9+1x^7-2x^4+1x^1 +C
Catul:	Afisare rezultat operatie
Restul:	Afisare rezultat operatie

Pentru introducerea de polinoame invalide:

🖺 Calculator polinoame	– 🗆 X
Adunare	Scadere
Inmultire	Impartire
Derivare	Integrare
Polinom 1:	x^2
Polinom 2:	Introdu al doilea polinom
Rezultat:	Ai introdus polinomul gresit!
Catul:	Afisare rezultat operatie
Restul:	Afisare rezultat operatie

Pentru incercare impartirii unui polinom de grad mai mic la un polinom de grad mai mare:

Calculator polinoame	– 🗆 ×
Adunare	Scadere
Inmultire	Impartire
Derivare	Integrare
Polinom 1:	2x^1
Polinom 2:	3x^4+2x^2
Rezultat:	Nu se pot impartii!
Catul:	Afisare rezultat operatie
Restul:	Afisare rezultat operatie

6. Concluzii, ce s-a invatat din tema, dezvoltari ulterioare

Prin aceasta tema am reusit sa reiau conceptele programarii orientate pe obiect. Am invatat noi metode de a implementa o interfata mai usor.

Ca si dezvoltari ulterioare putem aminti:

- a) Stocarea polinoamelor ca cu coficienti reali si aplicarea operatiilor pe acestea.
- b) Se mai pot adauga grafice. Pe grafice se vor putea reprezenta polinoamele de intrare dar si polinoamele rezultat.
- c) Se mai pot adauga noi operatii precum gasirea radacinilor unui polinom.
- d) Se poate schimba interfata

7. Bibliografie